

چکیده

از نقطه نظر بیولوژیکی و زیست محیطی میزان سمیت تالیم (I) هنوز هم یک مشکل است. ترکیبات تالیم (I) مثل کربنات تالیم (I)، استات تالیم (I) و سولفات تالیم (I) بخصوص سمی می باشند بنابراین الکترودهای یون گزین یکی از بهترین و ساده ترین روشها برای اندازه گیری غلظت یون تالیم (I) می باشند. در این طرح برای تهیه الکتروُد یون گزین تالیم (I) از کراون اترها استفاده شده است. در ابتدا سه لیگاند دسیل ۱۸ - کراون - ۶، دی بنزودی آزا ۱۲ - کراون - ۴ و هگزاتیو ۱۸ - کراون - ۶ تراآن به عنوان حامل برای تهیه غشاء الکتروُد مورد استفاده قرار گرفتند و منحنی پتانسیل برحسب لگاریتم غلظت یون تالیم (I) رسم گردید. نتایج حاصله نشان داد که الکتروُد مبتنی بر دسیل ۱۸ - کراون - ۶ در مقایسه با دو لیگاند دیگر از بهترین پاسخ برخوردار است. بنابراین برای ادامه کار از لیگاند دسیل ۱۸ - کراون - ۶ استفاده گردید و اثر عوامل مختلف از جمله بافت غشاء، pH، غلظت محلول داخلی و غیره بر روی پاسخ الکتروُد بررسی شد. نهایتاً الکتروُد تهیه شده برای تعیین مقدار یون تالیم (I) به کار برده شد.

به منظور بررسی اثر نوع نرم کننده بر پاسخ الکتروُد یون گزین تالیم (I)، الکترودهای مختلف یون گزین دسیل ۱۸ - کراون - ۶ تهیه گردیدند. سه نوع نرم کننده ارتونیتروفنیل اکتیل اتر، دی بوتیل فتالات و دی متیل سبکیت مورد استفاده قرار گرفتند و پاسخ پتانسیومتری الکترودها در غلظتهای مختلف یون تالیم (I) ثبت گردید. نتایج حاصل نشان داد که نرم کننده دی متیل سبکیت برای این الکتروُد بهتر از نرم کننده های دیگر می باشد.

برای بررسی اثر بافت غشاء، الکترودهای مختلف با ترکیب درصدهای متفاوت از PVC، دی متیل سبکیت و دسیل ۱۸ - کراون - ۶ تهیه شده و پاسخ الکترودها بررسی شدند. غشاء بهینه شامل ۱/۱% دسیل ۱۸ - کراون - ۶، ۶/۶% دی متیل سبکیت و ۲/۲% PVC می باشد که برای مراحل بعدی انتخاب گردید.

جهت بررسی اثر pH بر پاسخ الکتروُد یون گزین تالیم (I)، الکتروُدی با درصد بهینه از حامل دسیل ۱۸ - کراون - ۶، دی متیل سبکیت و PVC تهیه گردید. سپس الکتروُد در محلول ۰/۰۰۱ مولار تالیم (I) نیترات قرار گرفت و تغییرات پتانسیل الکتروُد برحسب pH ثبت گردید. با توجه به نتایج می توان گفت که الکتروُد تهیه شده در pH بین ۹-۳ کاربرد دارد.

برای انتخاب غلظت محلول داخلی الکتروُد یون گزین تالیم (I)، تعدادی الکتروُد با غلظتهای مختلف محلول داخلی در دامنه 10^{-2} تا 10^{-1} مولار نیترات تالیم (I) تهیه شدند و سپس پاسخ آنها مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اینکه تغییر غلظت محلول داخلی چندان تاثیری بر روی پاسخ الکتروُد نداشت برای ادامه کار غلظت 10^{-2} مولار نیترات تالیم (I) انتخاب گردید.

جهت بررسی تکرار پذیری الکتروُد، تعدادی الکتروُد یکسان تهیه گردید و برای اندازه گیری کاتیون تالیم (I) مورد استفاده قرار گرفتند. براساس نتایج انحراف استاندارد $1/2 \pm$ بدست آمد که نشانگر تکرارپذیری خوب پاسخ الکترودها می باشد.

زمان پاسخ الکتروُد یون گزین تالیم (I) طبق تعریف IUPAC اندازه گیری شد که میزان آن ۳۰ ثانیه می باشد که نشانگر زمان پاسخ کوتاه الکتروُد می باشد.

برای بررسی منحنی استاندارد الکتروُد یون گزین تالیم (I) الکتروُد با درصد بهینه از حامل دسیل ۱۸ - کراون - ۶، دی متیل سبکیت و PVC تهیه شد و پاسخ الکتروُد در مقابل محلولهای مختلف تالیم (I) ثبت گردید. با توجه به نتایج، الکتروُد یون گزین تالیم (I) در دامنه خطی 10^{-2} تا 10^{-5} مولار، دارای شیب نرمستی $58/8 \pm 1/2$ با حد تشخیص 10^{-6} مولار می باشد.

یکی از مهمترین ویژگی الکترودها گزینش پذیری آنها می باشد، که بیانگر اثرات یونهای مزاحم در پاسخ الکتروُد است. به منظور بررسی گزینش پذیری الکتروُد یون گزین تالیم (I) از روش مزاحمت ثابت استفاده گردید و در همه اندازه گیری ها غلظت یون مزاحم $4/5 \times 10^{-3}$ مولار انتخاب شد. به طور کلی الکتروُد از گزینش پذیری خوبی نسبت به یونهای مختلف قلیایی، قلیایی خاکی و فلزات واسطه برخوردار است.

الکتروُد یون گزین مبتنی بر حامل دسیل ۱۸ - کراون - ۶ برای تیتراسیون محلول تالیم (I) با محلولهای سدیم کلرید و سدیم برمید به عنوان الکتروُد شناساگر مورد استفاده قرار گرفت. و نتایج توافق خوبی با مقدار واقعی داشت.